

Nr 341.

Av herr **Hage**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående reglering av vissa tjänste- och familjepensioner m. m.

Det förslag till reglerande av tjänstepensionerna för de statsanställda, vilket framlagts i propositionerna 282 och 283, innehåller bland annat ett yrkande, som syftar till att utjämna inkomsterna för pensionärerna under tiden från tjänstepensionens erhållande fram till den tid vid 67 år, då folkpensionen även erhålles. Förslaget innebär på denna punkt, att pensionären under tiden fram till 67-årsåldern skall erhålla en i någon mån ökad pension i förhållande till den, som nu utgår, men att från och med den tid, då 67 år uppnås och alltså folkpensionen i allmänhet erhålles, tjänstepensionen skall minskas med ett belopp, som per år satts till 792 kronor. Detta belopp har bestämts till denna summa för att så noga som möjligt motsvara det pensionsbelopp, 800 kronor, som i den allmänna folkpensionen fr. o. m. den 1/1 1948 utgår till varje maka i ett äktenskap, där bägge parterna äro folkpensionärer.

Det finnes i stort intet att anmärka mot denna utjämningsanordning, utom då det gäller pensionärer som, då författningen skall tillämpas, redan äro pensionärer samt uppnått 67 år och alltså äro folkpensionerade. För dem ställer sig saken verkligen så, att det avdrag som enligt propositionen skall ske å deras tjänstepension för varje år med 792 kronor fram till dödstillfället i ett betydande antal fall kommer att bli en samlad summa så stor, att den icke kan anses vara ekvivalent med den ringa ekonomiska vinst, som pensionären erhåller under de sex månader från den 1 juli 1947 till den 1 januari 1948, under vilken tid pensionären skall enligt propositionens förslag erhålla en ökad pension utan avdrag för det blivande folkpensionsbeloppet.

För befattningshavare, vilka ännu ej gått i pension och vilka t. ex. avgå från sin tjänst vid en ålder av 60 år men först vid 67 år erhålla folkpension, ställer sig däremot saken på annat sätt. I detta fall torde man nämligen nog kunna påstå, att siffran 792 per år som avdrag på den utgående tjänstepensionen per år utgör en verklig ekvivalent av här nämnt slag, under det att det däremot med avseende på den förut nämnde redan pensionerade tjänstepensionären till och med kan påstås, att man med en sådan anordning som den här i propositionen föreslagna *tager tillbaka en betydande del av den folkpension*, som med 800 eller 1 000 kronor skall utgå till honom. I ett visst fall rörande en pensionär med medelinkomst

har t. ex. uppgivits att hans ökade inkomst per år fr. o. m. den 1 januari 1948 i förhållande till den nu utgående tjänstepensionsinkomsten kommer att bli endast cirka 355 kronor (inklusive »1 000-lappen» men med avdrag av 792 kronor och tillägg av 12 % dyrtidstillägg), under det att hans nuvarande tjänstepensionsinkomst med tillägg av folkpensionens 1 000 kronor fr. o. m. den 1 januari 1948 givetvis skulle ha ökats med detta senare belopp. Vid den jämförelsen bör emellertid även på den ena sidan upptagas det högre belopp, som han enligt propositionen skall erhålla under tiden 1 juli 1947 till 1 januari 1948, vilket dock endast är en tid av 6 månader och alltså icke kan vid jämförelsen uppskattas till något synnerligen högt belopp.

Under hänvisning till vad här ovan anförts och särskilt under framhållande av att det knappast var riksdagens mening, då den fattade beslutet om folkpensioneringen vid 1946 års riksdag, att staten från sina befattningshavare skulle i viss mån *taga tillbaka* en betydande del av den beslutade folkpensionen — vilket som bekant icke sker för *andra* inkomsttagare i enskild tjänst eller förmögenhetsinnehavare, även då inkomsten eller förmögenheten är mycket stor — hemställes alltså,

att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 283 måtte vidtaga en sådan ändring i regeringsförslaget, exempelvis genom att för här nämnda pensionstagare något minska det föreslagna avdragsbeloppet 792 kronor eller för dessa fastställa en viss stoppgräns för avdraget, så att beslutet — i vad det gäller här nämnda pensionärer, vilka vid författningens ikraftträdande redan äro pensionerade — icke kommer att innebära, att den folkpension, som erhållits genom 1946 års riksdagsbeslut, till någon del tages tillbaka genom det beslut, som nu fattas.

Stockholm den 3 juni 1947.

Ernst Hage.
